

Jahimees ja tema laul

Elas kord jahimees. Ükskord hakkas ta laulu laulma, kuid jättis selle pooleli. Laulis teinekord jälle sama laulu aga jällegi jättis selle pooleli. Jäigi asi nõndamoodi.

Ükskord läks see jahimees jahile. Kõndis pikalt või lühidalt, vaatas - suur lumetorm tuli, mitte midagi polnud näha. Hakkas oma maja otsima: otsis, otsis aga mitte kuidagi ei suutnud leida. Kõndis, kõndis veel, ja korraga vaatas - eemal seisab püstkoda. Aga selle ümber jookseb põdrakari. Läks mees kojale ligi, astus sisse. Seal istus pererahvas. Kutsuti mees lahkesti lauda, joodeti kõht teed täis ja küsiti siis, et kust kandist on mees pärit ja kuidas ta nende juurde sattus sellise lumetormiga. Mees hakkaski rääkima: "Näed, ma läksin hiljuti jahile. Läksin ja lumetorm hakkas peale. Nagu oleks kodused paigad aga oma koda ei suuda kuidagi leida. Kuidas küll see nii moodi juhtus? Aga kust teie olete, pole teid nagu varem kunagi näinud?" "Meie, näed sattusime sellesse

lumetormi juba ammu. Siin on mingisugune laulik... kogu aeg laulab ühte laulu sellest, et lumetorm hakkab... kunagi ei lõpeta, jätab loo poole peale. Ja näed, meie sattusime tema laulu. Siiamaani ei saa kuidagi koju tagasi pöörduda. See süüdlane oled vist sina. Kui sa selle laulu lõpuni laulad, siis sa näed oma kodu. Aga kui sa ei laula seda laulu lõpuni, jääd koos meiega igaveseks siia."

Polnud mehel kuhugi pääsu ja ta laulis oma laulukese lõpuni. Niipea, ku ta oma laulu lõpetas, ärkas oma koja lähedal väikesel künkal. Ei olnud seal ei karjaseid, ei põtru, mitte kedagi polnud. Läks oma majja, rääkis oma seiklustest teistelegi. Ja kui ta hakkas laulma, siis laulis ta oma laulud alati lõpuni, kui hakkas jutte rääkima siis lõpetas nad alati ka ära. Kõik, jutu ots.

Handi muinasjutt. Kuuldud **Slava Pesikovilt** Ljantori külas. Kogunud [Anzori Barkalaja](#).